

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 180 (XXIV) — Nr. 296

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Sâmbătă, 5 mai 2012

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
LEGI ȘI DECRETE	
64. — Lege pentru ratificarea Acordului de stabilizare și de asociere între Comunitățile Europene și statele membre ale acestora, pe de o parte, și Republica Serbia, pe de altă parte, semnat la Luxemburg la 29 aprilie 2008	2–3
356. — Decret privind promulgarea Legii pentru ratificarea Acordului de stabilizare și de asociere între Comunitățile Europene și statele membre ale acestora, pe de o parte, și Republica Serbia, pe de altă parte, semnat la Luxemburg la 29 aprilie 2008	3
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 155 din 23 februarie 2012 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 lit. c), art. 2—5 și art. 12 din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor	4–6
Decizia nr. 170 din 28 februarie 2012 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii nr. 63/2011 privind încadrarea și salarizarea în anul 2011 a personalului didactic și didactic auxiliar din învățământ	7–9
Decizia nr. 178 din 6 martie 2012 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 11 alin. (1) lit. b) și alin. (2) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004	9–11
Decizia nr. 184 din 6 martie 2012 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 5 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 99/2000 privind comercializarea produselor și serviciilor de piață	11–12
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
3.794. — Ordin al ministrului educației, cercetării, tineretului și sportului privind structura anului școlar 2012—2013	13–15

LEGI ȘI DECRETE**PARLAMENTUL ROMÂNIEI****CAMERA DEPUTAȚILOR****SENATUL****LEGE****pentru ratificarea Acordului de stabilizare și de asociere între Comunitățile Europene și statele membre ale acestora, pe de o parte, și Republica Serbia, pe de altă parte, semnat la Luxemburg la 29 aprilie 2008**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Art. 1. — Se ratifică Acordul*) de stabilizare și de asociere între Comunitățile Europene și statele membre ale acestora, pe de o parte, și Republica Serbia, pe de altă parte, semnat la Luxemburg la 29 aprilie 2008, denumit în continuare *Acord*.

Art. 2. — Cu ocazia depunerii instrumentului de ratificare a Acordului, Guvernul României este autorizat să facă următoarea declarație politică:

„*Parlamentul României,*

ținând cont de decizia Consiliului European din 2 martie 2012 privind acordarea statutului de candidat la Uniunea Europeană, împreună cu Declarația nr. 2 a Comisiei Europene anexată concluziilor Consiliului din 28 februarie 2012 privind angajamentul de a monitoriza îndeaproape situația minorităților naționale de pe teritoriul Serbiei,

având în vedere proiectul de lege privind ratificarea Acordului de stabilizare și asociere (ASA) între Comunitățile Europene și statele membre ale acestora, pe de o parte, și Republica Serbia, pe de altă parte, semnat la Luxemburg la 29 aprilie 2008,

luând în considerare semnarea Protocolului sesiunii a doua a Comisiei mixte interguvernamentale dintre România și Republica Serbia privind minoritățile naționale, Bruxelles, 1 martie 2012,

pornind de la rezultatele celor mai recente contacte pe linie parlamentară cu Serbia, desfășurate în cursul anului 2011 și la începutul anului 2012,

întrucât protecția minorităților naționale la nivelul standardelor europene constituie parte integrantă a criteriilor politice de aderare pentru orice stat care dorește să devină membru al Uniunii Europene,

plecând de la realitatea că există puține progrese în îmbunătățirea situației minorității române de pe întreg teritoriul Serbiei, indiferent de denumirea sub care reprezentanții acesteia sunt cunoscuți, români sau vlahi,

având în vedere faptul că autoritățile sârbe continuă în mod regretabil să aplice un tratament diferit etnicilor români/«vlahi» din Nord-Estul Serbiei, aceștia fiind privați de drepturile inerente persoanelor aparținând minorităților naționale conform standardelor europene în materie, în particular în ce privește dreptul fundamental la liberă autoidentificare, la educație, serviciu religios și acces la mass-media în limba maternă, uzul limbii materne în administrația publică,

constatând că obstacolele create de statul sârb privind recunoașterea Bisericii Ortodoxe Române (*BOR*) ca biserică tradițională, inclusiv extinderea jurisdicției bisericești a BOR asupra întregului teritoriu al Serbiei, continuă,

plecând de la premisa că Serbia este incontestabil parte a Europei și este în interesul fundamental al României ca această țară să devină membru al Uniunii Europene, odată ce îndeplinește criteriile de aderare,

declară următoarele:

1. reconfirmă atașamentul său ferm pentru perspectiva europeană a Balcanilor de Vest, inclusiv a Serbiei;

2. consideră că, în urma deciziei Consiliului European din 1—2 martie 2012, evaluarea generală a progreselor Serbiei pe calea democrației și a reformelor ar trebui să intre în logica specifică etapei de preaderare, având la bază obiective și rezultate concrete, inclusiv în ceea ce privește asigurarea la standarde europene a drepturilor persoanelor care aparțin minorității române de pe întreg teritoriul Serbiei și indiferent de denumirea sub care sunt cunoscute;

3. cheamă Guvernul României, cu precădere Ministerul Afacerilor Externe, să transmită informațiile necesare și complete instituțiilor europene, în particular Comisiei Europene, în vederea reflectării cu acuratețe în evaluările lor a dificultăților minorității române de pe întreg teritoriul Serbiei;

4. solicită Guvernului României să continue să conlucreze strâns cu Guvernul Serbiei pentru a identifica modalitățile necesare pentru ameliorarea situației etnicilor români de pe întreg teritoriul Serbiei și în conformitate cu cele convenite cu partea sârbă prin Protocolul sesiunii a doua a Comisiei mixte interguvernamentale dintre România și Republica Serbia privind minoritățile naționale, Bruxelles, 1 martie 2012;

5. încurajează Guvernul României și, în special, Ministerul Afacerilor Externe și Ministerul Afacerilor Europene să amplifice cooperarea cu Serbia, în plan bilateral și regional, pentru a oferi tot sprijinul de care va avea nevoie Guvernul Serbiei pentru a accelera pregătirile necesare aderării la Uniunea Europeană, conform criteriilor de aderare;

6. solicită Ministerului Afacerilor Externe și Departamentului pentru românii de pretutindeni să informeze periodic comisiile de specialitate din Senat și Camera Deputaților asupra progreselor Serbiei în îmbunătățirea situației minorității române de pe întreg teritoriul Serbiei;

*) Acordul se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 296 bis, care se poate achiziționa de la Centrul pentru relații cu publicul al Regiei Autonome „Monitorul Oficial”, București, șos. Panduri nr. 1.

7. evidențiază importanța dialogului interparlamentar dintre România și Republica Serbia și solicită, în particular, comisiilor pentru politică externă din cele două Camere ale Parlamentului român și Grupului de prietenie România-Serbia din Parlamentul României să coopereze strâns cu comisiile relevante din Adunarea Națională a Serbiei pentru ameliorarea situației minorității române;

8. solicită Parlamentului European, inclusiv europarlamentarilor români din toate grupurile politice, să

acorde importanța necesară urmării problematicei și, în particular, a modului în care Comisia Europeană își va îndeplini angajamentele luate cu ocazia reuniunii Consiliului Afaceri Generale din 28 februarie 2012;

9. solicită delegațiilor României la adunările parlamentare ale Consiliului Europei și OSCE să ridice în mod constant de o manieră convergentă și consistentă problema minorității românești din Serbia.”

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR

ROBERTA ALMA ANASTASE

PREȘEDINTELE SENATULUI

VASILE BLAGA

București, 20 aprilie 2012.

Nr. 64.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

**privind promulgarea Legii pentru ratificarea
Acordului de stabilizare și de asociere între Comunitățile
Europene și statele membre ale acestora, pe de o parte,
și Republica Serbia, pe de altă parte, semnat la Luxemburg
la 29 aprilie 2008**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru ratificarea Acordului de stabilizare și de asociere între Comunitățile Europene și statele membre ale acestora, pe de o parte, și Republica Serbia, pe de altă parte, semnat la Luxemburg la 29 aprilie 2008, și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

TRAIAN BĂSESCU

București, 19 aprilie 2012.

Nr. 356.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 155

din 23 februarie 2012

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 lit. c), art. 2—5 și art. 12 din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Ioana Marilena Chiorean	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Antonia Constantin.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 lit. c), art. 2—5 și art. 12 din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor, excepție ridicată din oficiu de Curtea de Apel Iași — Secția litigii de muncă și asigurări sociale în Dosarul nr. 8.043/99/2010 și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.152D/2011.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Curtea dispune a se face apelul și în dosarele nr. 1.153—1.156D/2011, nr. 1.158—1.160D/2011, nr. 1.168D/2011, nr. 1.172—1.179D/2011, nr. 1.241—1.244D/2011, nr. 1.255D/2011, nr. 1.267D/2011 și nr. 1.269—1.272D/2011, având ca obiect aceeași excepție de neconstituționalitate, ridicată din oficiu de Curtea de Apel Iași — Secția litigii de muncă și asigurări sociale în dosarele nr. 8.052/99/2010, nr. 8.058/99/2010, nr. 8.079/99/2010, nr. 8.091/99/2010, nr. 8.077/99/2010, nr. 8.086/99/2010, nr. 8.087/99/2010, nr. 8.044/99/2010, nr. 8.035/99/2010, nr. 8.048/99/2010, nr. 8.063/99/2010, nr. 8.092/99/2010, nr. 8.055/99/2010, nr. 8.074/99/2010, nr. 8.066/99/2010 și nr. 8.036/99/2010, nr. 8.041/99/2010, nr. 8.085/99/2010, nr. 3.645/89/2010, nr. 8.081/99/2010, nr. 8.047/99/2010, nr. 8.051/99/2010, nr. 8.037/99/2010, nr. 8.054/99/2010, nr. 8.088/99/2010 și nr. 8.089/99/2010.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea dosarelor.

Reprezentantul Ministerului Public nu se opune conexării cauzelor.

Curtea, având în vedere identitatea de obiect a cauzelor, în temeiul art. 14 și al art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, raportate la art. 164 din Codul de procedură civilă, dispune conexarea dosarelor nr. 1.153—1.156D/2011, nr. 1.158—1.160D/2011, nr. 1.168D/2011, nr. 1.172—1.179D/2011, nr. 1.241—1.244D/2011, nr. 1.255D/2011, nr. 1.267D/2011 și nr. 1.269—1.272D/2011 la Dosarul nr. 1.152D/2011, care a fost primul înregistrat.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, ca neîntemeiată, sens în care invocă jurisprudența Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

Prin încheierile din 16, 20, 27 și 30 septembrie 2011 și din 7, 11 și 18 octombrie 2011, pronunțate în dosarele nr. 8.043/99/2010, nr. 8.052/99/2010, nr. 8.058/99/2010, nr. 8.079/99/2010, nr. 8.091/99/2010, nr. 8.077/99/2010, nr. 8.086/99/2010, nr. 8.087/99/2010, nr. 8.044/99/2010, nr. 8.035/99/2010, nr. 8.048/99/2010, nr. 8.063/99/2010, nr. 8.092/99/2010, nr. 8.055/99/2010, nr. 8.074/99/2010, nr. 8.066/99/2010 și nr. 8.036/99/2010, nr. 8.041/99/2010, nr. 8.085/99/2010, nr. 3.645/89/2010, nr. 8.081/99/2010, nr. 8.047/99/2010, nr. 8.051/99/2010, nr. 8.037/99/2010, nr. 8.054/99/2010, nr. 8.088/99/2010 și nr. 8.089/99/2010, **Curtea de Apel Iași — Secția litigii de muncă și asigurări sociale a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 lit. c), art. 2—5 și art. 12 din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor.** Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de instanța de judecată, din oficiu, în cauze având ca obiect soluționarea unor recursuri formulate de Casa Județeană de Pensii Iași împotriva unor sentințe ale Tribunalului Iași, prin care au fost admise cererile contestatarilor întemeiate pe Legea nr. 567/2004 privind statutul personalului auxiliar de specialitate al instanțelor judecătorești și al parchetelor de pe lângă acestea și al personalului care funcționează în cadrul Institutului Național de Expertize Criminalistice, reținându-se, în esență, că prin reducerea pensiilor speciale în baza Legii nr. 119/2010 au fost încălcate dispozițiile art. 1 din Protocolul nr. 1 la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

În motivarea excepției de neconstituționalitate Curtea de Apel Iași — Secția litigii de muncă și asigurări sociale consideră că textele de lege criticate contravin următoarelor dispoziții din Constituție: art. 47 alin. (2) referitor la dreptul la pensie, art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți și art. 20 referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului, prin raportare la art. 1 din primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. De asemenea, invocă cele reținute de Curtea Europeană a Drepturilor Omului în Hotărârea din 30 mai 2000, pronunțată în Cauza *Carbonara și Ventura împotriva Italiei*, Hotărârea din 22 martie 2001, pronunțată în Cauza *Streletz, Kessler și Krenz împotriva Germaniei*, Hotărârea din 18 iunie 1971, pronunțată în Cauza *De Wilde, Ooms și Versyp împotriva Belgiei*, Hotărârea din 27 martie 2003, pronunțată în Cauza *Scordino împotriva Italiei*, Hotărârea din 16 septembrie 1996, pronunțată în Cauza *Gaygusuz împotriva Austriei*, Hotărârea din 26 noiembrie 2002, pronunțată în Cauza *Buchen împotriva Cehiei*, Hotărârea din 12 aprilie 2006, pronunțată în Cauza *Stec și alții împotriva Regatului Unit*, Hotărârea din 12 octombrie 2004, pronunțată în Cauza *Kjartan Asmundsson împotriva Islandei*, Hotărârea din 12 aprilie 2006, pronunțată în Cauza *Muller împotriva Austriei*, Hotărârea din 18 noiembrie 2004, pronunțată în Cauza *Pravednaya împotriva Rusiei*, Hotărârea din 20 noiembrie 1995, pronunțată în Cauza *Pressos Compania*

Naviera SA și alții împotriva Belgiei și Hotărârea din 18 februarie 2009, pronunțată în Cauza Andrejeva împotriva Letoniei.

În acest sens, arată în esență că dreptul la pensie constituie un „bun” în sensul arătat de Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa, astfel că se bucură de protecția art. 1 din primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Prin urmare, recalcularea, prin reducerea substanțială a pensiilor ocupaționale, chiar dacă operează pentru viitor, constituie o încălcare a dreptului de proprietate ce are semnificația expropriării.

De asemenea, arată că art. 47 alin. (2) din Constituție nu distinge între pensia contributivă și cea necontributivă, ceea ce conduce la concluzia că pensia stabilită printr-o lege în vigoare la data deschiderii drepturilor la pensie reprezintă un drept constituțional, iar cuantumul său nu poate fi diminuat printr-o lege ulterioară. Dispozițiile de lege criticate au însă semnificația nerecunoașterii de către stat a principiilor prevăzute anterior, care au stat la baza calculării pensiilor ocupaționale, ceea ce afectează stabilitatea circuitului civil și aduce atingere drepturilor câștigate.

Mai mult, consideră că se aduce atingere și dispozițiilor art. 53 din Constituție, întrucât din cuprinsul expunerii de motive a Legii nr. 119/2010 nu rezultă nici că măsurile bugetare se impun și nici faptul că acestea ar fi proporționale cu situația care le-a determinat. În plus, restrângerea dreptului la pensie nu are un caracter temporar. În sfârșit, susține că interesul public urmărit, respectiv asigurarea unui sistem unitar de pensii, încalcă principiul proporționalității, consacrat de jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului și de Constituție, prin aceea că rupe justul echilibru ce trebuie păstrat între protecția proprietății și cerințele interesului general, prin privarea de dreptul de a beneficia de pensie în cuantumul garantat de dispozițiile art. 68 alin. (2) și (7) din Legea nr. 567/2004 privind statutul personalului auxiliar de specialitate al instanțelor judecătorești și al parchetelor de pe lângă acestea și al personalului care funcționează în cadrul Institutului Național de Expertize Criminalistice.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, sens în care invocă deciziile Curții Constituționale nr. 1.264/2011 și nr. 1.269/2011.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile de lege criticate sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 1 lit. c), art. 2—5 și art. 12 din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 441 din 30 iunie 2010, dispoziții potrivit cărora:

— Art. 1 lit. c): „Pe data intrării în vigoare a prezentei legi, următoarele categorii de pensii, stabilite pe baza legislației anterioare, devin pensii în înțelesul Legii nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, cu modificările și completările ulterioare: [...] c) pensiile de serviciu ale personalului auxiliar de specialitate al instanțelor judecătorești și al parchetelor de pe lângă acestea.”;

— Art. 2: „(1) Pensiile de serviciu anticipate și anticipate parțiale dintre cele prevăzute la art. 1 devin pensii pentru limită de vârstă în înțelesul Legii nr. 19/2000, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Pensiile anticipate de serviciu dintre cele prevăzute la art. 1 lit. c) și f) devin pensii pentru limită de vârstă în înțelesul Legii nr. 19/2000, cu modificările și completările ulterioare.

(3) Pensiile de invaliditate și pensiile de urmaș dintre cele prevăzute la art. 1 devin pensii de invaliditate, respectiv pensii de urmaș, în înțelesul Legii nr. 19/2000, cu modificările și completările ulterioare.

(4) Pensiile de serviciu, altele decât cele menționate la alin. (1)—(3), dintre cele prevăzute la art. 1, devin pensii pentru limită de vârstă în înțelesul Legii nr. 19/2000, cu modificările și completările ulterioare.”;

— Art. 3: „(1) Pensiile prevăzute la art. 1, stabilite potrivit prevederilor legilor cu caracter special, convenite sau aflate în plată, se recalculează prin determinarea punctajului mediu anual și a cuantumului fiecărei pensii, utilizând algoritmul de calcul prevăzut de Legea nr. 19/2000, cu modificările și completările ulterioare.

(2) În situația pensiilor dintre cele prevăzute la alin. (1), care au fost stabilite în baza legilor speciale, pensia din sistemul public se determină considerându-se a fi îndeplinite condițiile de acordare prevăzute de Legea nr. 19/2000, cu modificările și completările ulterioare.

(3) În termen de 15 zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi, se elaborează metodologia de recalculare a pensiilor prevăzute la art. 1, care se aprobă prin hotărâre a Guvernului.”;

— Art. 4: „(1) Recalcularea pensiilor prevăzute la art. 1 se realizează de către instituțiile în evidența cărora se află persoanele beneficiare, după cum urmează:

a) într-o perioadă de 5 luni de la data intrării în vigoare a hotărârii Guvernului prevăzute la art. 3 alin. (3), pentru pensiile prevăzute la art. 1 lit. a) și b);

b) într-o perioadă de 30 de zile de la data intrării în vigoare a hotărârii Guvernului prevăzute la art. 3 alin. (3), pentru pensiile prevăzute la art. 1 lit. c)—h).

(2) Cuantumul pensiilor recalculate potrivit prevederilor alin. (1) se stabilește în baza punctajului mediu anual, determinat potrivit prevederilor Legii nr. 19/2000, cu modificările și completările ulterioare, și se plătește de la data de întâi a lunii următoare expirării perioadei de recalculare prevăzute la alin. (1) lit. a) sau b), după caz.”;

— Art. 5: „(1) Prevederile art. 3 și 4 se aplică în mod corespunzător și pensiilor stabilite potrivit prevederilor Legii nr. 164/2001 privind pensiile militare de stat, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și ale Legii nr. 179/2004 privind pensiile de stat și alte drepturi de asigurări sociale ale polițiștilor, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Pentru pensiile prevăzute la art. 1 lit. a) sau b), punctajul mediu anual realizat se determină prin împărțirea numărului de puncte rezultat din însumarea punctajelor anuale ale persoanelor la 20 de ani reprezentând stagiul complet de cotizare.

(3) La cuantumul pensiilor prevăzute la art. 1 lit. a) sau b), stabilite ca urmare a procesului de recalculare, se aplică

prevederile art. 11 teza a III-a din Legea nr. 80/1995 privind statutul cadrelor militare, cu modificările și completările ulterioare.

(4) În cazul pensiilor prevăzute la alin. (1), pentru perioadele care constituie stagiul de cotizare și pentru care nu pot fi dovedite venituri de natură salarială, la determinarea punctajului mediu anual se utilizează salariul mediu brut pe economie din perioadele respective.”;

— Art. 12: „Persoanele ale căror drepturi la pensie sunt stabilite, în condițiile legii, ulterior datei intrării în vigoare a prezentei legi vor fi supuse automat procesului de recalculare, astfel cum este reglementat de prezenta lege.”

Curtea de Apel Iași — Secția litigii de muncă și asigurări sociale consideră că textele de lege criticate contravin dispozițiilor constituționale ale art. 47 alin. (2) referitor la dreptul la pensie, art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți și art. 20 referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului, prin raportare la art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că s-a mai pronunțat asupra excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 lit. c), art. 2—5 și art. 12 din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor, excepția fiind ridicată din oficiu de Curtea de Apel Iași — Secția litigii de muncă și asigurări sociale, prin Decizia nr. 1.269 din 27 septembrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 835 din 25 noiembrie 2011, constatând că aceasta este neîntemeiată.

Cu acel prilej, Curtea a reținut că prin Decizia nr. 871 din 25 iunie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 433 din 28 iunie 2010, s-a statuat, în esență, că „pensiile de serviciu sunt compuse din două elemente, indiferent de modul de calcul specific stabilit de prevederile legilor speciale, și anume: pensia contributivă și un supliment din partea statului care, prin adunarea cu pensia contributivă, să reflecte cuantumul pensiei de serviciu stabilit în legea specială”. Acordarea acestui supliment, neavând ca temei contribuția la sistemul de asigurări sociale, „ține de politica statului în domeniul asigurărilor sociale și nu se subsumează dreptului constituțional la pensie, ca element constitutiv al acestuia”.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu majoritate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 lit. c), art. 2—5 și art. 12 din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor, excepție ridicată, din oficiu, de Curtea de Apel Iași — Secția litigii de muncă și asigurări sociale în dosarele nr. 8.043/99/2010, nr. 8.052/99/2010, nr. 8.058/99/2010, nr. 8.079/99/2010, nr. 8.091/99/2010, nr. 8.077/99/2010, nr. 8.086/99/2010, nr. 8.087/99/2010, nr. 8.044/99/2010, nr. 8.035/99/2010, nr. 8.048/99/2010, nr. 8.063/99/2010, nr. 8.092/99/2010, nr. 8.055/99/2010, nr. 8.074/99/2010, nr. 8.066/99/2010 și nr. 8.036/99/2010, nr. 8.041/99/2010, nr. 8.085/99/2010, nr. 3.645/89/2010, nr. 8.081/99/2010, nr. 8.047/99/2010, nr. 8.051/99/2010, nr. 8.037/99/2010, nr. 8.054/99/2010, nr. 8.088/99/2010 și nr. 8.089/99/2010.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 23 februarie 2012.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Ioana Marilena Chiorean

Prin urmare, dobândirea dreptului la pensie specială „nu poate fi considerată ca instituind o obligație ad aeternum a statului de a acorda acest drept, singurul drept câștigat reprezentând doar prestațiile deja realizate până la intrarea în vigoare a noii reglementări și asupra cărora legiuitorul nu ar putea interveni decât prin încălcarea dispozițiilor art. 15 alin. (2) din Constituție. [...] Conformându-se dispozițiilor art. 15 alin. (2) din Constituție, textele de lege criticate afectează pensiile speciale doar pe viitor și numai în ceea ce privește cuantumul acestora. Celelalte condiții privind acordarea acestora, respectiv stagiul efectiv de activitate în acea profesie și vârsta eligibilă nu sunt afectate de noile reglementări. De asemenea, Legea privind instituirea unor măsuri în domeniul pensiilor nu se răsfrânge asupra prestațiilor deja obținute anterior intrării sale în vigoare, care constituie *facta praeterita*”.

Cu același prilej, Curtea a statuat că „partea necontributivă a pensiei de serviciu, chiar dacă poate fi încadrată, potrivit interpretării pe care Curtea Europeană a Drepturilor Omului a dat-o art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, în noțiunea de «bun», ea reprezintă totuși, din această perspectivă, un drept câștigat numai cu privire la prestațiile de asigurări sociale realizate până la data intrării în vigoare a noii legi, iar suprimarea acestora pentru viitor nu are semnificația exproprierii”.

Analizând conformitatea prevederilor art. 1—5 și art. 12 din Legea nr. 119/2010 cu dispozițiile art. 53 din Constituție raportate la dreptul la pensie și dreptul la un nivel de trai decent, Curtea a constatat, prin prisma celor statuate mai sus, că „aceste dispoziții constituționale sunt lipsite de relevanță, întrucât dreptul la pensie vizează pensia obținută în sistemul general de pensionare, neexistând un drept constituțional la pensie specială, deci la suplimentul financiar acordat de stat.”

Întrucât criticile de neconstituționalitate din prezenta cauză privesc, în esență, aceleași aspecte și având în vedere că nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea jurisprudenței Curții Constituționale, considerentele și soluțiile deciziilor menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 170

din 28 februarie 2012

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii nr. 63/2011
privind încadrarea și salarizarea în anul 2011 a personalului didactic și didactic auxiliar
din învățământ**

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Daniela Ramona Marițiu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Carmen-Cătălina Gliga.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii nr. 63/2011 privind încadrarea și salarizarea în anul 2011 a personalului didactic și didactic auxiliar din învățământ, excepție ridicată de Liga Sindicatelor din Învățământ Botoșani în Dosarul nr. 7.162/40/2011 al Tribunalului Botoșani — Secția civilă. Excepția formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.465D/2011.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Președintele dispune să se facă apelul și în dosarele nr. 1.470D/2011, nr. 1.471D/2011 și nr. 1.578D/2011—nr. 1.583D/2011, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii nr. 63/2011 privind încadrarea și salarizarea în anul 2011 a personalului didactic și didactic auxiliar din învățământ, excepție ridicată de Liga Sindicatelor din Învățământ Botoșani în dosarele nr. 7.017/40/2011, nr. 7.273/40/2011, nr. 7.014/40/2011, nr. 7.161/40/2011, nr. 7.284/40/2011, nr. 7.293/40/2011, nr. 7.264/40/2011 și nr. 7.153/40/2011 ale Tribunalului Botoșani — Secția civilă.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Curtea, având în vedere obiectul excepțiilor de neconstituționalitate ridicate în dosarele nr. 1.465D/2011, nr. 1.470D/2011, nr. 1.471D/2011, nr. 1.578D/2011—nr. 1.583D/2011, pune în discuție, din oficiu, problema conexării cauzelor.

Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu conexarea dosarelor.

Curtea, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea Dosarelor nr. 1.470D/2011, nr. 1.471D/2011, nr. 1.578D/2011—nr. 1.583D/2011 la Dosarul nr. 1.465D/2011, care este primul înregistrat.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, sens în care invocă jurisprudența în materie a Curții Constituționale. Totodată, invocă și Hotărârea Curții Europene a Drepturilor Omului pronunțată în Cauza *Felicia Mihăieș și Adrian Gavril Senteș contra României*.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, reține următoarele:

Prin Încheierea din 10 noiembrie 2011, pronunțată în Dosarul nr. 7.284/40/2011, încheierile din 14 noiembrie 2011, pronunțate în dosarele nr. 7.162/40/2011, nr. 7.017/40/2011 și nr. 7.273/40/2011, precum și prin încheierile din 16 noiembrie 2011, pronunțate în dosarele nr. 7.014/40/2011, nr. 7.161/40/2011, nr. 7.293/40/2011, nr. 7.264/40/2011 și nr. 7.153/40/2011, **Tribunalul Botoșani — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii nr. 63/2011 privind încadrarea și salarizarea în anul 2011 a personalului didactic și didactic auxiliar din învățământ**, excepție ridicată de Liga Sindicatelor din Învățământ Botoșani în cauze referitoare la litigii de muncă.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin că personalul didactic și didactic auxiliar din învățământ este singura categorie de personal bugetar care este exclusă de la aplicarea legii unice a salarizării, în mod nejustificat din punct de vedere legal. Este, astfel, exclusă aplicarea principiilor unicității și creării de „oportunități egale și remunerație egală pentru muncă de valoare egală” pentru toți bugetarii. În continuare, se arată că dispozițiile legii criticate încalcă principiile fundamentale atât ale dreptului național, dar și ale dreptului european și internațional, cum ar fi principiul priorității dreptului comunitar, principiul legalității, principiul egalității de tratament și al nediscriminării între diferitele categorii socioprofesionale, principiul solidarității, principiul previziunii raporturilor juridice și principiul stabilității raporturilor juridice.

În ceea ce privește încălcarea prevederilor art. 44, art. 53 și art. 136 alin. (1) din Constituție și a celor ale art. 17 din Declarația Universală a Drepturilor Omului și art. 1 din Protocolul adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, arată că, potrivit jurisprudenței europene, salariul este inclus în categoria de „bun” și nu poate fi afectat de dispozițiile legii criticate.

Tribunalul Botoșani — Secția civilă apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul arată că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În continuare, face referire la Decizia nr. 575 din 4 mai 2011 privind obiecția de neconstituționalitate a Legii privind încadrarea și salarizarea în anul 2011 a personalului didactic și didactic auxiliar din învățământ, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 368 din 26 mai 2011.

Avocatul Poporului arată că dispozițiile legii criticate nu aduc atingere principiului egalității cetățenilor în fața legii,

Întrucât se aplică tuturor persoanelor aflate în situația reglementată de ipoteza normelor juridice, fără a institui privilegii sau discriminări pe considerente arbitrare. În continuare, se arată că prevederile Convenției europene nu garantează un anumit quantum al dreptului patrimonial, ci doar plata acestuia ca drept câștigat. Totodată, este dreptul autorității legiuitoare de a elabora măsuri de politică legislativă în domeniul salarizării în concordanță cu condițiile economice și sociale existente la un moment dat. Încadrarea și salarizarea acestei categorii socio-profesionale nu reprezintă drepturi fundamentale, legiuitorul fiind în drept să modifice sistemul de salarizare existent ori să-l înlocuiască cu unul nou, considerat mai adecvat pentru atingerea scopului urmărit, ținând seama și de resursele financiare disponibile în diferite perioade de timp.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate cu care a fost sesizată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl reprezintă dispozițiile Legii nr. 63/2011 privind încadrarea și salarizarea în anul 2011 a personalului didactic și didactic auxiliar din învățământ, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 323 din 10 mai 2011.

În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții, autorii excepției invocă prevederile constituționale ale art. 16 referitor la egalitatea în drepturi, art. 20 referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului, art. 44 referitor la dreptul de proprietate privată, art. 53 referitor la restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, art. 136 referitor la proprietate și art. 148 referitor la integrarea în Uniunea Europeană. De asemenea, sunt invocate prevederile art. 17 din Declarația Universală a Drepturilor Omului și cele ale art. 1 din Protocolul adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că, prin Decizia nr. 575 din 4 mai 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 368 din 26 mai 2011, a statuat că dreptul la anumite foloase bănești în calitate de salariat a fost asimilat, în anumite condiții, unui drept de proprietate și analizat din perspectiva art. 1 din Protocolul nr. 1 adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. În această privință, însă, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a distins între dreptul persoanei de a continua să primească, în viitor, un salariu într-un anumit quantum și dreptul de a primi efectiv salariul convenit pentru perioada în care munca a fost prestată.

Astfel, prin Hotărârea din 19 aprilie 2007 pronunțată în Cauza *Vilho Eskelinen împotriva Finlandei*, paragraful 94, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat că în

Convenție nu se conferă dreptul de a primi în continuare un salariu cu un anumit quantum. Reluând aceste considerente în Hotărârea din 20 mai 2010, pronunțată în Cauza *Lelas împotriva Croației*, paragraful 58, Curtea a reținut că nu este consacrat prin Convenție dreptul de a continua să fie plătit cu un salariu într-un anumit quantum; venitul care a fost câștigat reprezintă însă un „bun” în sensul art. 1 din Protocolul nr. 1 adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Aceeași distincție semnificativă este realizată și în jurisprudența Curții Constituționale, aplicabilă, *mutatis mutandis*, în prezenta cauză (spre exemplu Decizia nr. 871 din 25 iunie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 433 din 28 iunie 2010).

Legea supusă controlului Curții stabilește drepturile salariale ale cadrelor didactice de la data intrării sale în vigoare și până la finele anului 2011, așadar pentru viitor, fără a afecta în niciun mod drepturile salariale dobândite pentru perioada anterioară intrării sale în vigoare. Ca urmare, Curtea a statuat că nu se poate reține că dispozițiile acesteia ar stabili o ingerință de tipul privării de proprietate prohibită de Protocolul nr. 1 adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Cât privește salariul care urmează a fi plătit în viitor, Curtea a reținut că este dreptul autorității legiuitoare de a elabora măsuri de politică legislativă în domeniul salarizării în concordanță cu condițiile economice și sociale existente la un moment dat. În această privință, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat, de exemplu în Hotărârea din 8 noiembrie 2005 pronunțată în Cauza *Kechko împotriva Ucrainei*, paragraful 23, că statul este cel în măsură să stabilească ce sume trebuie plătite angajaților săi din bugetul de stat. Statul poate dispune introducerea, suspendarea sau încetarea plății unor astfel de sume prin modificări legislative corespunzătoare.

De altfel, printr-o jurisprudență constantă, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat că statele se bucură de o largă marjă de apreciere pentru a determina oportunitatea și intensitatea politicilor lor în acest domeniu (spre exemplu, Hotărârea din 8 decembrie 2009, pronunțată în Cauza *Wieczorek împotriva Poloniei*, și Hotărârea din 2 februarie 2010, pronunțată în Cauza *Aizpurua Ortiz împotriva Spaniei*, aplicabile *mutatis mutandis*).

În continuare, Curtea a reținut că Legea privind încadrarea și salarizarea în anul 2011 a personalului didactic și didactic auxiliar din învățământ a fost adoptată pentru a realiza unificarea salarizării unei categorii socio-profesionale, respectiv pentru reglementarea unitară a domeniului vizat.

Examinând atât expunerea de motive a legii ce face obiectul sesizării, precum și punctul de vedere exprimat de Guvern, Curtea a constatat că această lege temporară a fost promovată în scopul de a crea premisele necesare pentru ca statul să își îndeplinească obligațiile constituționale menționate, prin aplicarea măsurilor preconizate urmând să se asigure existența fondurilor necesare pentru ca întreg personalul din învățământ să își poată primi drepturile cuvenite, în aceleași condiții, fără discriminări. În plus, drepturile câștigate nu sunt cu nimic afectate prin noua reglementare.

Considerentele și soluția acestor decizii sunt valabile și în cauza de față, întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură a determina o reconsiderare a jurisprudenței Curții Constituționale.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii nr. 63/2011 privind încadrarea și salarizarea în anul 2011 a personalului didactic și didactic auxiliar din învățământ, excepție ridicată de Liga Sindicatelor din Învățământ Botoșani în dosarele nr. 7.162/40/2011, nr. 7.017/40/2011, nr. 7.273/40/2011, nr. 7.014/40/2011, 7.161/40/2011, nr. 7.284/40/2011, nr. 7.293/40/2011, nr. 7.264/40/2011 și nr. 7.153/40/2011 ale Tribunalului Botoșani — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 28 februarie 2012.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,

Daniela Ramona Marițiu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 178

din 6 martie 2012

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 11 alin. (1) lit. b) și alin. (2) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Valentina Bărbățeanu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Simona Ricu.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 11 alin. (1) lit. b) și alin. (2) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, excepție ridicată de Cristian Bunea în Dosarul nr. 481/110/2007 al Curții de Apel Iași — Secția de contencios administrativ și fiscal și care constituie obiectul Dosarului nr. 153D/2011 al Curții Constituționale.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Magistratul-asistent învederează Curții că partea Universitatea „Vasile Alecsandri” din Bacău a transmis la dosar note scrise prin care solicită respingerea excepției de neconstituționalitate ca inadmisibilă.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public. Acesta pune concluzii de respingere a excepției, precizând că textele de lege criticate au fost modificate în sensul criticilor autorului acesteia, excepția de neconstituționalitate rămânând astfel fără obiect.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 10 ianuarie 2011, pronunțată în Dosarul nr. 481/110/2007, **Curtea de Apel Iași — Secția de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 11 alin. (1) lit. b) și alin. (2) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, în forma avută la data de 31 ianuarie 2007**, excepție ridicată de Cristian Bunea într-o cauză având ca obiect anularea unui act administrativ emis de autoritățile publice locale.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia arată că, la data la care a introdus acțiunea în anularea unei autorizații de construire, prevederile de lege criticate au constituit temeiul legal în baza căruia instanța de recurs a ridicat excepția tardivității introducerii cererii de chemare în judecată. Susține că, prin dispozițiile de lege supuse controlului de constituționalitate, se încalcă dreptul de acces liber la justiție, de vreme ce acestea nu prevăd, în funcție de calitatea de destinatar a actului administrativ unilateral sau de terț față de acest act, nicio diferențiere a termenului de 6 luni, respectiv a celui de 1 an, în care se poate solicita anularea acestuia sau recunoașterea dreptului pretins și repararea pagubei cauzate. Arată că terții nu au posibilitatea reală de a lua cunoștință de data emiterii actului administrativ unilateral cu caracter individual, care nu este supus niciunei forme de publicitate, astfel că singurii care pot avea cunoștință de existența acestuia sunt doar destinatarii. Or, în speță, autorul excepției arată că este terț față de autorizația de construire a cărei anulare a solicitat-o în instanță. Precizează, totodată, că legiuitorul român a observat această necorelare cu prevederile art. 21 din Constituție și, prin prevederile Legii nr. 262/2007, a modificat textele de lege menționate.

Curtea de Apel Iași — Secția de contencios administrativ și fiscal precizează că revine Curții Constituționale competența exclusivă de a se pronunța asupra modului de interpretare a sintagmei „*in vigoare*”, la data raportului juridic dedus judecății ori a invocării excepției de neconstituționalitate. Apreciază însă că dispozițiile art. 11 din Legea nr. 554/2004, chiar și în forma în vigoare la data formulării acțiunii de către reclamant, fixând termene de sesizare a instanței de contencios administrativ de 6 luni, respectiv un an, calculate de la data emiterii actului, asigurau inclusiv terțului interesat dreptul la apărarea intereselor sale legitime, consacrat în art. 21 din Constituția României.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă, întrucât, potrivit art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, Curtea Constituțională decide asupra excepțiilor de neconstituționalitate privind neconstituționalitatea unei legi sau ordonanțe ori dispoziții din acestea în vigoare, iar prin Decizia nr. III din 31 octombrie 1995, Plenul Curții a statuat că, în cazul în care, după invocarea unei excepții de neconstituționalitate în fața instanțelor judecătorești, prevederea legală supusă controlului a fost modificată, Curtea Constituțională se pronunță asupra constituționalității prevederii legale, în noua sa redactare, numai dacă soluția legislativă din legea sau ordonanța modificată este, în principiu, aceeași cu cea dinaintea modificării.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

În ceea ce privește obiectul excepției de neconstituționalitate, Curtea va stabili asupra cărei redactări a textelor de lege urmează să exercite controlul de constituționalitate: asupra celei pe care acestea o aveau la data la care autorul excepției — reclamant în litigiul de contencios administrativ — a introdus cererea de anulare a actului administrativ individual sau asupra celei pe care o au în prezent, ca urmare a modificării lor prin Legea nr. 262/2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 510 din 30 iulie 2007.

Sub acest aspect, Curtea reține că în cauză este aplicabilă Decizia nr. 766 din 15 iunie 2011, prin care s-a stabilit că sintagma „*in vigoare*” din cuprinsul dispozițiilor art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 este constituțională în măsura în care se interpretează în sensul că sunt supuse controlului de constituționalitate și legile sau ordonanțele ori dispozițiile din legi sau din ordonanțe ale căror efecte juridice continuă să se producă și după ieșirea lor din vigoare. Aceasta, deoarece, deși textele de lege vizate în prezenta cauză nu au ieșit din vigoare, ci au fost doar modificate, în cauză nu este incidentă Decizia Plenului Curții Constituționale nr. III din 31 octombrie 1995, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 259 din 9 noiembrie 1995, prin care s-a stabilit că „În cazul în care, după invocarea unei excepții de neconstituționalitate în fața instanțelor judecătorești, prevederea legală supusă controlului a fost modificată, Curtea Constituțională se pronunță asupra

constituționalității prevederii legale, în noua sa redactare, numai dacă soluția legislativă din legea sau ordonanța modificată este, în principiu, aceeași cu cea dinaintea modificării”. Or, în speța de față, soluția legislativă conținută în textele de lege în discuție este diferită de cea inițială, modificarea operată prin legea menționată făcând precizarea expresă asupra faptului că, pentru motive temeinice, cererile prin care se solicită anularea unui act administrativ individual se pot introduce și peste termenul de 6 luni prevăzut la alin. (1) al art. 11 din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, dar nu mai târziu de un an de la data luării la cunoștință despre existența acestuia, prevedere ce se adresează persoanelor care sunt terți față de raportul juridic stabilit prin respectivul act administrativ.

Așadar, obiectul prezentei excepții de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 11 alin. (1) lit. b) și alin. (2) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.154 din 7 decembrie 2004, în redactarea anterioară modificării intervenite prin Legea nr. 262/2007. Textul criticat avea la data de 31 ianuarie 2007, indicată de autorul excepției de neconstituționalitate, următorul cuprins: „(1) *Cererile prin care se solicită anularea unui act administrativ individual sau recunoașterea dreptului pretins și repararea pagubei cauzate se pot introduce în termen de 6 luni de la: (...) b) data expirării termenului legal de soluționare a cererii, fără a depăși termenul prevăzut la alin. (2); (...)*

(2) *Pentru motive temeinice, în cazul actului administrativ unilateral, cererea poate fi introdusă și peste termenul prevăzut la alin. (1), dar nu mai târziu de un an de la data emiterii actului.*”

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, textele de lege criticate contravin dispozițiilor art. 21 din Constituție care consacră dreptul de acces liber la justiție.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că, deși incidente în soluționarea cauzei în care autorul acesteia este intimat-reclamant, prevederile art. 11 alin. (1) lit. b) și alin. (2) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004 nu pot fi analizate de Curtea Constituțională din perspectiva învederată de acesta, întrucât critica formulată antamează, în realitate, o problemă de aplicare a legii.

Mai precis, în speță se pune problema aplicării coroborate a prevederilor art. 7 alin. (3) și (7) și art. 11 alin. (1) lit. b) și (2) din Legea nr. 554/2004 cu privire la raportul juridic dedus judecății, în vederea stabilirii momentului până la care reclamantul — terț față de actul administrativ individual contestat — putea să își valorifice dreptul garantat de art. 52 alin. (1) din Constituție.

Or, cu privire la acest aspect, instanța de judecată va verifica îndeplinirea, în cauză, a cerințelor impuse de prevederile art. 7 alin. (3) și (7) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004 referitoare la obligativitatea parcurgerii procedurii prealabile, texte care, inclusiv la data introducerii acțiunii de către reclamant, confereau persoanei vătămate într-un drept al său ori într-un interes legitim, printr-un act administrativ cu caracter individual, adresat altui subiect de drept, posibilitatea introducerii plângerii prealabile și, din momentul în care a luat cunoștință, pe orice cale, de existența acestuia, în limitele termenului de 6 luni prevăzut la alin. (7). În evaluarea pe care instanța judecătorească o va face va ține seama și de cele reținute de Curtea Constituțională prin Decizia nr. 797 din 27 septembrie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 707 din 19 octombrie 2007, prin care aceasta a admis excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 7 alin. (7) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004 și a constatat că textul de lege menționat este neconstituțional în măsura în care termenul de 6 luni de la data emiterii actului se aplică plângerii prealabile formulate de persoana vătămată într-un drept al său sau într-un interes legitim, printr-un act administrativ cu caracter individual, adresat altui subiect de drept.

După ce instanța judecătorească va fi verificat aspectele mai sus menționate, urmează a face aplicarea art. 11 alin. (1) lit. b) și alin. (2) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004 în privința terțului față de actul administrativ contestat într-un mod în care să nu îi nege accesul la justiție, ci, dimpotrivă, să îi garanteze un atare drept consacrat atât la nivel constituțional (art. 21 și 52 din Constituție), cât și convențional (art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale). Prin urmare, dispozițiile legale aplicabile litigiului

urmează a fi stabilite de instanța judecătorească în sensul de a da expresie art. 1 alin. (1) din Legea nr. 554/2004, potrivit căruia orice persoană care se consideră vătămată într-un drept al său ori într-un interes legitim, de către o autoritate publică, printr-un act administrativ sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri, se poate adresa instanței de contencios administrativ competente, pentru anularea actului, recunoașterea dreptului pretins sau a interesului legitim și repararea pagubei ce i-a fost cauzată.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 11 alin. (1) lit. b) și alin. (2) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, excepție ridicată de Cristian Bunea în Dosarul nr. 481/110/2007 al Curții de Apel Iași — Secția de contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 6 martie 2012.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Valentina Bărbățeanu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 184

din 6 martie 2012

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 5 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 99/2000 privind comercializarea produselor și serviciilor de piață

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Valentina Bărbățeanu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Simona Ricu.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 5 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 99/2000 privind comercializarea produselor și serviciilor de piață, excepție ridicată de Societatea Comercială „Vero-Zal” — S.R.L. din Zalău în Dosarul nr. 6.126/337/2008 al Judecătoriei Zalău și care constituie obiectul Dosarului nr. 231D/2011 al Curții Constituționale.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public. Acesta pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, ca neîntemeiată, precizând că, prin adoptarea textului criticat,

legiuitorul a urmărit buna desfășurare a activităților comerciale, asigurarea protecției consumatorilor și a concurenței loiale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 19 ianuarie 2011, pronunțată în Dosarul nr. 6.126/337/2008, **Judecătoria Zalău a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 5 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 99/2000 privind comercializarea produselor și serviciilor de piață**, excepție ridicată de Societatea Comercială „Vero-Zal” — S.R.L. din Zalău într-o cauză civilă având ca obiect soluționarea plângerii formulate împotriva unui proces-verbal de constatare și sancționare a unei contravenții.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că textul de lege criticat este neconstituțional, întrucât conferă autorităților administrației publice, atât celor centrale de specialitate, cât și celor locale, posibilitatea de a autoriza prealabil operatorii economici pentru desfășurarea activității comerciale. Arată că prin aceasta se creează premisa elaborării unor norme diferite și a aplicării diferențiate a legii pe un anumit areal administrativ-teritorial. În opinia sa, lăsarea la latitudinea autorităților administrației publice locale a prerogativei de a edicta reglementări proprii pentru comercianții

„din zona lor de operare” reprezintă o restrângere a dreptului de a exercita o activitate economică.

Judecătoria Zalău apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, textul de lege criticat necontravenind dispozițiilor din Legea fundamentală invocate.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul consideră că textul de lege criticat este constituțional, invocând în sprijinul acestui punct de vedere Decizia nr. 740 din 1 iunie 2010, prin care Curtea Constituțională a respins ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 5 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 99/2000 privind comercializarea produselor și serviciilor de piață, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 424 din 1 septembrie 2000, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 650/2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 914 din 16 decembrie 2002. Ordonanța Guvernului nr. 99/2000 a fost republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 603 din 31 august 2007, iar textul de lege criticat are următorul cuprins: *„Orice exercițiu comercial se desfășoară numai de către comercianți autorizați în condițiile legii.”*

Din motivarea excepției rezultă însă că autorul acesteia are în vedere prevederile art. 5 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 99/2000 în forma redacțională anterioară modificării intervenite prin Legea nr. 650/2002 de aprobare a acesteia, și anume, cea potrivit căreia *„Orice exercițiu comercial se desfășoară numai pe baza autorizării prealabile de către autoritățile administrației publice, în condițiile legii”*.

Întrucât, în esență, soluția legislativă a fost preluată în ordonanța modificată și republicată, prin prezenta decizie Curtea

urmează a se pronunța asupra textului aflat în prezent în vigoare, ținând cont de cele statuate prin Decizia Plenului Curții Constituționale nr. III din 31 octombrie 1995, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 259 din 9 noiembrie 1995, în sensul că, atunci când, după invocarea unei excepții de neconstituționalitate în fața instanțelor judecătorești, prevederea legală supusă controlului a fost modificată, Curtea Constituțională se pronunță asupra constituționalității prevederii legale în noua sa redactare numai dacă soluția legislativă din legea sau ordonanța modificată este, în principiu, aceeași cu cea dinaintea modificării.

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, textul de lege criticat contravine dispozițiilor art. 53 — *Restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți* din Constituție.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că a mai verificat constituționalitatea prevederilor art. 5 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 99/2000, iar prin Decizia nr. 740 din 1 iunie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 437 din 30 iunie 2010, a respins ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate ridicată de același autor în același dosar aflat pe rolul Judecătoria Zalău. În acord cu jurisprudența sa anterioară, Curtea a reținut prin decizia menționată că necesitatea autorizării se impune tuturor comercianților, persoane fizice sau juridice, care desfășoară activități în sectorul comercial sau al serviciilor de piață, în condițiile legii, fără niciun fel de discriminare, iar obligația obținerii unei asemenea autorizații nu contravine libertății comerțului, ci se impune în scopul disciplinării comercianților și al ordonării activității comerciale într-un cadru care să asigure caracterul loial al sistemului concurențial și protecția consumatorului.

Având în vedere că motivarea prezentei excepții de neconstituționalitate nu diferă, în esență, de cea soluționată deja prin decizia menționată, Curtea constată că aceasta are autoritate de lucru judecat, existând tripla identitate specifică în ceea ce privește obiectul, cauza și părțile. În jurisprudența Curții Constituționale s-a statuat că partea care a invocat excepția nu o mai poate reitera, pentru aceleași considerente, deoarece, fiind contrară puterii lucrului judecat, ea este inadmisibilă. Decizia Curții Constituționale, pronunțată în aceeași cauză, este general obligatorie potrivit dispozițiilor art. 147 alin. (4) din Constituție, având în vedere că motivele care au justificat-o sunt aceleași. În acest sens este, de exemplu, Decizia nr. 567 din 7 iunie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 461 din 9 iulie 2007.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A. d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 5 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 99/2000 privind comercializarea produselor și serviciilor de piață, excepție ridicată de Societatea Comercială „Vero-Zal” — S.R.L. din Zalău în Dosarul nr. 6.126/337/2008 al Judecătoria Zalău.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 6 martie 2012.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Valentina Bărbățeanu

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL EDUCAȚIEI, CERCETĂRII, TINERETULUI ȘI SPORTULUI

ORDIN privind structura anului școlar 2012—2013

În temeiul art. 94 alin. (2) lit. r) din Legea educației naționale nr. 1/2011, cu modificările și completările ulterioare, și al Hotărârii Guvernului nr. 536/2011 privind organizarea și funcționarea Ministerului Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul educației, cercetării, tineretului și sportului emite prezentul ordin.

Art. 1. — (1) Anul școlar 2012—2013 are 36 de săptămâni de cursuri, însumând 178 de zile lucrătoare.

(2) Prin excepție de la prevederile alin. (1), se stabilesc următoarele:

a) pentru clasele terminale din învățământul liceal, anul școlar are 37 de săptămâni, din care durata cursurilor este de 33 de săptămâni, 4 săptămâni fiind dedicate desfășurării examenului național de bacalaureat. Cursurile claselor terminale se încheie la data de 31 mai 2013;

b) pentru clasa a VIII-a, anul școlar are 36 de săptămâni, din care durata cursurilor este de 35 de săptămâni, o săptămână fiind dedicată desfășurării evaluării naționale. Cursurile claselor a VIII-a se încheie la data de 14 iunie 2013;

c) pentru clasele din învățământul liceal — filiera tehnologică, cu excepția claselor terminale, durata cursurilor este cea stabilită prin planurile-cadru de învățământ în vigoare;

d) pentru clasele din învățământul profesional cu durata de 2 ani, durata cursurilor este cea stabilită prin planurile-cadru de învățământ în vigoare;

e) pentru învățământul special — clasele a IX-a — a XI-a, ciclul inferior al liceului, filiera tehnologică, durata cursurilor este de 37 de săptămâni, însumând 182 de zile;

f) stagiile de pregătire practică pentru care au optat absolvenții ciclului inferior al liceului, filiera tehnologică, cuprind 720 de ore care se desfășoară în perioada propusă de unitatea de învățământ organizatoare și aprobată de inspectoratul școlar, conform structurii anului școlar, cu respectarea vacanțelor;

g) pentru învățământul postliceal (școală postliceală și școală de maiștri), durata cursurilor este cea stabilită prin planurile-cadru de învățământ în vigoare.

Art. 2. — Anul școlar 2012—2013 începe la data de 1 septembrie 2012, se încheie la data de 31 august 2013 și se structurează pe două semestre după cum urmează:

Semestrul I

Cursuri — luni, 10 septembrie 2012 — vineri, 21 decembrie 2012

În perioada 29 octombrie—4 noiembrie 2012, clasele din învățământul primar și grupele din învățământul preșcolar sunt în vacanță.

Vacanța de iarnă — sâmbătă, 22 decembrie 2012 — duminică, 13 ianuarie 2013

Semestrul al II-lea

Cursuri — luni, 14 ianuarie 2013 — vineri, 5 aprilie 2013

Vacanța de primăvară — sâmbătă, 6 aprilie 2013 — duminică, 21 aprilie 2013

Cursuri — luni, 22 aprilie 2013 — vineri, 21 iunie 2013

Vacanța de vară — sâmbătă, 22 iunie 2013 — duminică, 8 septembrie 2013

Art. 3. — În zilele libere prevăzute de lege nu se organizează cursuri.

Art. 4. — (1) Săptămâna 1—5 aprilie 2013 din semestrul al doilea este săptămână dedicată activităților extracurriculare și extrașcolare, în cadrul programului numit „Școala altfel”, având un orar specific.

(2) Tipurile de activități care se organizează în săptămâna menționată la alin. (1), modalitățile de organizare și responsabilitățile se stabilesc conform anexei care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 5. — (1) Tezele din semestrul I al anului școlar 2012—2013 se susțin, de regulă, până la data de 30 noiembrie 2012.

(2) Tezele din semestrul al II-lea al anului școlar 2012—2013 se susțin, de regulă, până la data de 25 mai 2013.

Art. 6. — (1) În situații deosebite, bine fundamentate, în funcție de condițiile climatice locale speciale și de specificul școlii, inspectoratele școlare pot aproba, la cererea conducerii unităților de învățământ, modificări ale structurii anului școlar stabilite prin prezentul ordin.

(2) Solicitarea de modificare a structurii anului școlar se face după consultarea consiliului reprezentativ al părinților din unitatea/unitățile de învățământ respectivă/respective.

(3) Aprobarea modificării structurii anului școlar, menționată la alin. (1), se acordă în condițiile asigurării unui număr de zile de cursuri cel puțin egal cu cel stabilit la art. 1, precum și a posibilității ca toți elevii să participe, fără restricții, la examenele și evaluările naționale: evaluarea națională a absolvenților clasei a VIII-a, examenul de bacalaureat, examenele de certificare a competențelor profesionale, examenele de atestare a competențelor, examenele de absolvire.

Art. 7. — Calendarul examenelor/evaluărilor naționale, al examenelor de absolvire, respectiv de certificare/atestare a competențelor profesionale/a competențelor, precum și calendarul admiterii în clasa a IX-a se aprobă prin ordine distincte ale ministrului educației, cercetării, tineretului și sportului.

Art. 8. — Direcția generală educație și învățare pe tot parcursul vieții, Direcția generală învățământ în limbile minorităților, relația cu Parlamentul și partenerii sociali, Direcția generală management, resurse umane și rețea școlară, inspectoratele școlare județene și al municipiului București, precum și conducerile unităților de învățământ duc la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 9. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul educației, cercetării, tineretului și sportului,

Cătălin Ovidiu Baba

București, 24 aprilie 2012.

Nr. 3.794.

PROGRAMUL „ȘCOALA ALTFEL”

Prevederi generale

1. Săptămâna 1—5 aprilie 2013 va fi dedicată activităților educative extracurriculare și extrașcolare, în cadrul programului numit „Școala altfel”. În această săptămână nu se organizează cursuri conform orarului obișnuit al unității de învățământ, iar programul „Școala altfel” se va desfășura în conformitate cu un orar special.

2. Scopul acestui program este implicarea tuturor copiilor preșcolari/elevilor și a cadrelor didactice în activități care să răspundă intereselor și preocupărilor diverse ale copiilor preșcolari/elevilor, să pună în valoare talentele și capacitățile acestora în diferite domenii, nu neapărat în cele prezente în curriculumul național, și să stimuleze participarea lor la acțiuni variate, în contexte nonformale.

3. În perioada 2—7 aprilie 2013, Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului organizează etapele naționale ale olimpiadelor școlare pe discipline de învățământ și, după caz, ale concursurilor școlare.

4. În programul „Școala altfel”, elaborat și organizat de fiecare unitate de învățământ, vor fi incluși toți copiii preșcolari/elevii și toate cadrele didactice care nu participă la etapa națională a olimpiadelor și concursurilor școlare.

Planificarea și aprobarea programului

5. În vederea elaborării programului de activități, în timpul primului semestru se vor solicita propuneri elevilor, la orele de dirigenție, și cadrelor didactice, în cadrul ședințelor comisiilor metodice, părinților, în cadrul ședințelor cu părinții, precum și reprezentărilor autorităților administrației publice locale/ai comunității, în cadrul ședințelor consiliului de administrație.

6. După colectarea propunerilor se vor desfășura dezbateri în colectivele de elevi, în consiliul elevilor, în consiliul profesoral și în comitetul reprezentativ al părinților, în vederea adoptării programului agreat de majoritatea elevilor și a cadrelor didactice.

7. Modalitatea de selecție a activităților propuse se decide la nivelul unităților de învățământ și presupune implicarea, în egală măsură, a elevilor, a cadrelor didactice, a părinților, astfel încât proiectele și activitățile selectate să corespundă obiectivelor educaționale specifice comunității școlare, fiind un rezultat al opțiunilor acesteia.

8. Tipurile de activități care se organizează în săptămâna menționată, durata acestora, modalitățile de organizare și responsabilitățile se stabilesc în consiliul profesoral și se aprobă de consiliul de administrație al unității de învățământ, până la data de 15 februarie 2013.

9. Consilierul educativ din unitatea de învățământ centralizează propunerile agreate, în vederea includerii acestora în Calendarul activităților educative al unității de învățământ, ca domeniu distinct: programul „Școala altfel”.

10. Conducerea unităților de învățământ vor asigura popularizarea programului „Școala altfel” la nivel local pentru crearea unui impact pozitiv al activităților organizate, atât în unitatea de învățământ, cât și în comunitate.

11. Unitățile de învățământ sunt încurajate să permită participarea părinților, a voluntarilor, a reprezentanților mass-mediei și a publicului larg la activitățile care se pretează la acest tip de deschidere spre comunitate.

Conținutul și organizarea programului

12. Se recomandă elaborarea unor proiecte la nivelul grupelor de preșcolari/claselor, al grupurilor de clase sau al unității de învățământ, care să urmărească și să permită realizarea unor obiective educaționale prin activități care, în programul normal din perioada cursurilor, nu se pot derula.

13. Proiectele se pot organiza și în consorțiile școlare, în parteneriat cu alte unități de învățământ, cu organizații

neguvernamentale, cu palatele și cluburile copiilor, cu cluburile sportive școlare, cu direcțiile de tineret și sport, cu taberele școlare, cu instituții culturale și științifice (institute de cercetări, instituții de învățământ superior etc.), cu poliția, jandarmeria, inspectoratele pentru situații de urgență, cu direcțiile de sănătate publică, agențiile pentru protecția mediului etc.

14. Atât elevii, cât și cadrele didactice vor alege activitățile la care doresc să participe din lista celor propuse. De asemenea, se va avea în vedere posibilitatea implicării părinților care doresc acest lucru, precum și a altor parteneri.

15. Fiecare activitate la care participă copii preșcolari/elevi trebuie să fie coordonată de un număr corespunzător de cadre didactice. Indiferent de tipurile de activități organizate, conducerea unității de învățământ și cadrele didactice vor lua toate măsurile pentru asigurarea supravegherii copiilor preșcolari/elevilor și a securității acestora.

16. Tipurile de activități care pot fi organizate în cadrul programului „Școala altfel” pot include:

- activități culturale;
- activități tehnico-științifice;
- activități sportive;
- activități de educație pentru cetățenie democratică, pentru promovarea valorilor umanitare (inclusiv voluntariat, caritate, implicare activă în societate, responsabilitate socială, relații și comunicare etc.);
- activități de educație pentru sănătate și stil de viață sănătos (inclusiv referitoare la dependență de calculator, siguranță pe internet etc.);
- activități de educație ecologică și de protecție a mediului (inclusiv colectare selectivă, economisirea energiei, energie alternativă etc.);
- activități de educație rutieră, PSI, educație pentru reacții corecte în situații de urgență etc.;
- altele.

Aceste activități se vor organiza sub diferite forme, de exemplu:

- ateliere de teatru, dans, muzică, arte plastice, educație media și cinematografică;
- competiții organizate la nivelul școlii, al grupurilor de școli, al localității sau al județului;
- mese rotunde, dezbateri;
- activități de voluntariat sau de interes comunitar;
- campanii antitutun/antialcool/antipoluare/de prevenire a delincvenței juvenile/de prevenire a traficului de persoane etc.;
- proiecte comunitare, de responsabilitate socială;
- peer-education;
- schimburi de experiență;
- vizite de studii;
- tabere/școli de creație sau de cercetare;
- parteneriate educaționale și tematice la nivel de unități de învățământ, pe plan intern și internațional, pentru dezvoltarea aptitudinilor pentru lucrul în echipă și în proiecte.

Monitorizare și evaluare

17. Activitățile vor fi organizate în fiecare zi lucrătoare a săptămânii menționate, acoperind cel puțin numărul de ore prevăzut în orarul obișnuit al școlii, atât pentru elevi, cât și pentru cadrele didactice.

18. După aprobarea de către consiliul de administrație, programul adoptat devine obligatoriu atât pentru elevi, cât și pentru cadrele didactice.

19. Elevii au obligația de a participa la activitățile pentru care s-au înscris, absențele fiind înregistrate în catalog la rubrica „Purtare”.

20. Activitățile aprobate se vor menționa în condica de prezență a cadrelor didactice și vor fi monitorizate de conducerea unității de învățământ.

21. Fiecare unitate de învățământ va elabora instrumente și criterii de evaluare a activităților desfășurate în săptămâna „Școala altfel!”. Elaborarea criteriilor se va realiza printr-o procedură transparentă, prin implicarea elevilor, părinților și a cadrelor didactice, cu consultarea, după caz, a partenerilor din afara unității de învățământ implicați în program. Instrumentele și criteriile de evaluare sunt avizate de consiliul profesoral, aprobate de consiliul de administrație și anunțate comunității școlare și publicului larg cu cel puțin 3 săptămâni înainte de începerea activităților propriu-zise.

22. Directorul unității de învățământ, consilierul educativ și șeful comisiei pentru evaluarea și asigurarea calității vor monitoriza și vor evalua activitățile din programul „Școala altfel”, folosind instrumentele și criteriile aprobate.

23. Inspectoratele școlare vor delega reprezentanți pentru a monitoriza activitățile organizate de către unitățile de învățământ în cadrul programului „Școala altfel”.

24. După încheierea vacanței de primăvară, în fiecare unitate de învățământ, primul consiliu profesoral va analiza calitatea activităților organizate, rezultatele educaționale ale acestora, precum și modalitățile de ameliorare a planificării și organizării programului „Școala altfel”. La activitatea de analiză din cadrul consiliului profesoral vor participa și reprezentanți ai elevilor și părinților, care vor prezenta puncte de vedere asupra activităților derulate în program. Directorul unității de învățământ va prezenta un raport de monitorizare a calității activităților planificate.

25. La sfârșitul anului școlar, inspectoratele școlare vor include în raportul privind starea învățământului un capitol referitor la relevanța și valoarea formativă a tuturor activităților desfășurate în cadrul programului „Școala altfel”, evidențiind nivelul interesului manifestat de elevi și cadre didactice față de organizarea și desfășurarea acestuia.

Valorificarea exemplilor de bună practică

26. În baza instrumentelor și criteriilor de evaluare aprobate, activitățile desfășurate pot fi premiate la nivelul unității de învățământ, cu sprijinul autorităților administrației publice locale, al partenerilor educaționali, din resurse proprii etc.

27. Unitățile de învățământ sunt încurajate să își promoveze cele mai bune activități prin metode variate, care să asigure informarea publicului larg și implicarea unui procent mare de membri ai comunității în evaluarea și stabilirea celor mai valoroase acțiuni: chestionare aplicate elevilor, cadrelor didactice și părinților, un „jurnal” al săptămânii „Școala altfel!” făcut public, prezentarea activităților pe site-ul propriu, pe cel al partenerilor implicați în activități, informări/articole în mass-media locală sau centrală, fotografii, filme, organizarea unui vot direct al elevilor, părinților, cadrelor didactice, organizarea unui vot electronic pentru publicul larg etc.

28. În baza instrumentelor și criteriilor de evaluare aprobate, fiecare unitate de învățământ poate selecționa o singură activitate din cele desfășurate, cu care să participe la competiția celor mai interesante activități desfășurate la nivel județean/al municipiului București în cadrul săptămânii „Școala altfel!”.

29. Pentru a participa la competiția organizată la nivel județean/al municipiului București, unitatea de învățământ va încărca pe site-ul inspectoratului școlar, la rubrica dedicată competiției „Școala altfel! de nota 10”, dosarul activității propuse.

30. La nivel județean/al municipiului București, competiția își propune să selecteze și să promoveze pe site-ul inspectoratului cele mai interesante 10 activități care s-au desfășurat în săptămâna „Școala altfel!”, câte una din fiecare din domeniile:

- cultural;
- artistic;
- tehnic;
- științific;
- sportiv;
- cetățenie democratică și responsabilitate socială;

- educație pentru sănătate și stil de viață sănătos;
- educație ecologică și protecție a mediului;
- abilități de viață;
- consiliere și orientare.

31. Selecția activităților se va face în baza unor criterii stabilite de inspectoratul școlar printr-o procedură transparentă, prin implicarea consiliului județean/al municipiului București al elevilor, a organizațiilor reprezentative ale părinților și a consiliului consultativ al cadrelor didactice. Criteriile și modalitatea de evaluare, modalitatea și termenul-limită de încărcare a dosarelor activităților vor fi stabilite de fiecare inspectorat și comunicate unităților de învățământ din subordine și publicului larg în timp util, dar nu mai târziu de data de 1 martie 2013.

32. Fiecare inspectorat va stabili, prin decizie a inspectorului școlar general, componența comisiei de evaluare a activităților primite de la unitățile de învățământ. Comisia va evalua dosarele depuse, în conformitate cu modalitățile și criteriile stabilite la nivelul inspectoratului și comunicate public, și va selecta cel mult câte o activitate pentru fiecare domeniu menționat la pct. 30.

33. Inspectoratele școlare sunt încurajate să promoveze cele mai bune activități ale unităților de învățământ prin metode variate, care să asigure informarea publicului larg și implicarea unui procent mare de membri ai comunității în evaluarea și stabilirea celor mai valoroase acțiuni: prezentarea activităților pe site-ul propriu, pe cel al partenerilor implicați în activități, informări/articole în mass-media locală sau centrală, fotografii, filme, organizarea unui vot direct al elevilor, părinților, cadrelor didactice, organizarea unui vot electronic pentru publicul larg etc.

34. În baza instrumentelor și criteriilor de evaluare stabilite la nivelul inspectoratelor școlare, activitățile desfășurate pot fi premiate la nivelul județului/al municipiului București, cu sprijinul autorităților administrației publice locale, al partenerilor educaționali, din resurse proprii etc.

35. Dosarele activităților transmise de unitățile de învățământ inspectoratelor școlare în vederea participării la etapa națională a competiției „Școala altfel! de nota 10” sunt evaluate de comisiile desemnate de inspectoratele școlare până la data de 30 aprilie 2013.

36. Elementele care trebuie să se găsească în dosarele activităților care participă la competiția națională „Școala altfel! de nota 10” și criteriile de evaluare vor fi comunicate de Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului (MECTS) până la data de 1 martie 2013.

37. Activitățile transmise de inspectoratele școlare vor fi postate pe site-ul MECTS în perioada 1—10 mai 2013.

38. Evaluarea activităților propuse de inspectoratele școlare se va face pe baza unui punctaj, obținut în urma a două tipuri de evaluări: o evaluare făcută de o comisie MECTS, având o pondere de 60% din punctajul total, și o evaluare acordată ca urmare a votului on-line al vizitatorilor site-ului www.edu.ro, având o pondere de 40% din punctajul total.

39. Comisia din MECTS, aprobată de secretarul de stat pentru învățământ preuniversitar, va înainta acestuia rezultatele propriei evaluări, în plic închis, până la data de 15 mai 2013.

40. Vizitatorii site-ului www.edu.ro vor avea posibilitatea de a acorda votul lor activităților considerate cele mai relevante sau interesante. Pentru rezultatul final se vor lua în calcul voturile exprimate on-line până la data de 19 mai 2013, ora 24,00.

41. În baza evaluării efectuate de comisia MECTS și a voturilor acordate on-line, activitățile câștigătoare vor fi desemnate până la data de 24 mai 2013. Rezultatele vor fi postate pe website-ul MECTS.

42. Premiarea celor 10 școli în care s-au desfășurat activitățile declarate câștigătoare la nivel național va avea loc în preajma datei de 1 iunie 2013. Detaliile privind premiarea vor fi transmise la data anunțării rezultatelor evaluării.

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC
— Prețuri pentru anul 2012 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Număr de apariții anuale	Valoare (TVA 9% inclus) — lei		
			12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	900	1.200	330	120
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	144	1.500		140
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	200	2.250		200
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	435	430		40
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	4.800	1.720		160
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	250	1.600		150
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	48	540		50
8.	Colecția Legislația României	4	450	120	
9.	Colecția Hotărâri ale Guvernului României	12	750		70

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC
— Prețuri pentru anul 2012 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	50	130	330	790	1.740	500	1.250	3.130	7.510	16.520
ExpertMO	100	250	630	1.510	3.320	1.000	2.500	6.250	15.000	33.000
Autentic+ExpertMO	130	330	830	1.990	4.380	1.300	3.250	8.130	19.510	42.920

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	60	150	380	910	2.000	600	1.500	3.750	9.000	19.800
ExpertMO	120	300	750	1.800	3.960	1.200	3.000	7.500	18.000	39.600
Autentic+ExpertMO	150	380	950	2.280	5.020	1.500	3.750	9.380	22.510	49.520

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia

50 lei/an

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

